רמב"ן

דבר תורה - פ' קרח - תשע"ד

- התייחסותו של משה למרד קרח שונה מזו לכל האירועים האחרים במדבר
- אפילו חטא העגל חטא המרגלים
- וכאן: במדבר טז' 29,30

- התרגום: ואתפליג קרח - ניתן רמז

- תגובתו של משה צודקת אך התבוננות בשפה: "רב לכם" (טז' - ז, ג) <-> "רב-לך" בתחילת פ' ואתחנן (דברים: ג' - כו) מרמז על אי-שביעות רצון מסויים מצידו של ה'.

- מלבי"ם בפסוק: טז' - 28
→ הוא מתייחס לעובדה שסמכותו של משה מבוססת על עדות - ראה ~~...~~' לשון תקדים (דברים: ד', 33)

- קרח טען לא שמשה אשליחו של ה', אלא רק שהוא לקח על עצמו סמכות - יתר (בדה מלבו) והוא טען שכל העם קדוש — לכן כל השבט (לפחות) צריכים להשתתף בכהונה הגדולה.

- את הכפירה הזו יש לעקור לדורות - אחרת, אמונתינו בה' ובתורתו מתערערת. שוויון הזכויות מוליך לאיבוד האמון בכל הדרך.

מבוא לתלמוד ירושלמי, תשפ"ה

מרכז – פרופ' בנימין הכהן (כל – 28).

אבל: הסתגנון, השפה בתוכחת משה – ה' מוטעה.

ר' ל"ב תמהן בספרו "אור ה'" מסביר שהמלים הללו לא נתובנו.

טענת קדת ← { ה'בג שלל': ה מרף, תולק על סמכותו
" ת'ובו': - תאך בגרים רומנ"ט – ה'
תן עושר אוצרו (למרגו סנהדרין)
- שנכתוב לכבודו שלו' ה' –
לגו השתחל במעטו הלעג
- תל"ל: הקילות סופרים תרבה תכמה
משה אומר רק לכם בני לוי"
- גלה ר' מרף שם הקדות – אך למה לכתוב
את כל הלו"ם שנעלמו אלו – הם שאבו לכתובה,
לרומנים יתרה.

- בגלל כה, ה' עזב למשה עם "רב-לך" – אומנם תגובתו
של משה נתנו מתלו מסיבות אחרות. אלא ה' מתר
תאותו סתגנון "רב-לך" כמיזה כעזב מיזה שבור
מבדים שמשה דבר לקדת בלשתו.

- עלינו לכבוד את מה עם ה'ום
עם ישכול ⟷ תורה ישראל ⟷ ארלף ישכול

סתגנון